

ODPRZYSIĘGAĆ (6) *vb impf*

o prawdopodobnie jasne (tak w od-).

praes 1 sg odprzysięgãm (1). ◊ 3 sg odprzysięgã (1). ◊ 3 pl odprzysięgają (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pod przysięgą zaprzeczać, zarzekać się, wypierać się, odstępować; abiurare Mącz, Modrz; eiurare Mącz, Calep (6) : Eiuro, id est extra ius facio, Odprziśięgam/ zârzekam lie. Mącz 178d, 178c; Calep 353b.

W połączeniu szeregowym (1): Boć oná ielt bârzo íprofna/ á narodowi ludzkiemu ízkodliwa wolność/ gdy kto popuści wodze niesłufzmem požądliwościam/ ná cudze rzeczy czyha/ zdradza/ odprzysięga/ gwałtem bierze/ wiele rzeczy íwowlonie [...] broi ModrzBaz 72.

a. *Przysięgą pozbawiać kogoś prawa do własności [czego] (2) : A wîszakże fię grunty krásć owi ludzie zdádzą [...]: Swoie rozprzeltrzeniáiąc obcego sięgáią/ Y íásiednich częftokróć pol odprzysięgáią KlonWor 4.*

Zwrot: »fałszywie odprzysięgać« (1): tak yczy [grzeszq]/ ktorzy phalżywie odprziśięgáią maiętnoíci blińnich íwoich. SeklKat Fv.

Formacje współrdzenne cf PRZYSIĄC.

Cf ODPNZYSIĘGANIE

ZCh